

2006. szeptember 7., csütörtök

25. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy támogassa az „európai kulturális örökség évének” megszervezését, hogy Európa lakossága jobban felismerje a kulturális örökség fejlesztéséhez szükséges intézkedések fontosságát;
26. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy működjenek együtt az Európa Tanáccsal a hagyományos közösségek segítése és a vidéki és szigeti területek építészeti örökségének az „európai kulturális örökség napok” kezdeményezés keretében történő továbbfejlesztése céljából, hogy Európa lakossága jobban megismerje a helyi építészeti műemlékek értékét;
27. felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyék figyelembe az európai természeti, építészeti és kulturális örökség védelméről szóló számos európai tanácsi és UNESCO egyezményt, és hogy az EK-Szerződés 151. cikke (3) bekezdésével összhangban fokozzák együttműködésüket a szervezetekkel;
28. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek és az Európa Tanácsnak.

P6_TA(2006)0356**Sri Lanka****Az Európai Parlament állásfoglalása Sri Lankáról**

Az Európai Parlament,

- tekintettel 2000. május 18-i⁽¹⁾, 2002. március 14-i⁽²⁾, 2003. november 20-i⁽³⁾, 2005. január 13-i⁽⁴⁾ (az indiai-óceáni szökőárról szóló) és 2006. május 18-i⁽⁵⁾ (a Srí Lanka-i helyzetről szóló) korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel a Tanács 2006. május 29-i határozatára a Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei (LTTE) elnevezésű szervezet felvételéről a terrorista szervezetek listájára⁽⁶⁾,
- tekintettel a tokiói konferencia 2006. május 30-i társelnöki nyilatkozatára,
- tekintettel a tokiói adományozói konferencia társelnökeinek (EU, USA, Japán, Norvégia) által 2006. augusztus 12-i felhívására, hogy mindkét fél vessen véget a 2002-es tűzszüneti megállapodás mindenmű megsértésének,
- tekintettel az Európai Unió elnökségének Sri Lankáról szóló, 2006. augusztus 17-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Sri Lanka újjáépítéséről és fejlesztéséről szóló 2003. június 10-i tokiói nyilatkozatra, amely a donortámogatásokat a békefolyamat előrehaladásához kapcsolja,
- tekintettel a Sri Lanka kormánya és az LTTE által aláírt, 2002. február 23-án hatályba lépett tűzszüneti megállapodásra,
- tekintettel a 2002. decemberi oslói nyilatkozatra, amelyben a Srí Lanka kormánya és az LTTE megegyeztek abban, hogy az egyesült Srí Lanka keretei közötti föderatív szerkezetre épülő megoldást keresnek,
- tekintettel eljárási szabályzata 115. cikkének (5) bekezdésére,

(¹) HL C 59., 2001.2.23., 278. o.

(²) HL C 47. E, 2003.2.27., 613. o.

(³) HL C 87. E, 2004.4.7., 527. o.

(⁴) HL C 247. E, 2005.10.6., 147. o.

(⁵) Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0227.

(⁶) A Tanács 2006. május 29-i 2006/379/EK határozata a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló 2580/2001/EK rendelet 2. cikke (3) bekezdésének végrehajtásáról, és a 2005/930/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 144., 2006.5.31., 21. o.).

2006. szeptember 7., csütörtök

- A. mivel a helyzet az elmúlt hónapokban drámaian romlott Sri Lankán, amelynek eredményeképp több száz ember halt meg, mintegy kétszázezren kényszerültek elhagyni otthonaikat, félmillió civil vesztegel a Jaffna-félszigeten alapvető élelmiszer- és vízellátás nélkül, illetve megszakadtak a szökőár utáni létfontosságú újjáépítés munkálatai;
- B. mivel a Srí Lanka-i megfigyelő küldöttség (SLMM) úgy találta, hogy az LTTE tehető felelőssé egy taposókna felrobbanásakor egy civil utasszállító autóbust 2006. június 15-én Keбетigollewa-ban, Sri Lanka északi részén ért szerencsétlenségért, amelyben 64 ember lelte halálát és további 80 fő szenvedett sérüléseket, és az esetet a tűzszüneti megállapodás súlyos megsértésének minősítette;
- C. mivel a béketárgyalások újraélesztésére kínálkozó lehetőséget nem sikerült kiaknázni, és ez nagy mértékben csökkentette a valós politikai előrelépés lehetőségét;
- D. mivel az SLMM úgy találta, hogy az Action Against Hunger francia humanitárius ügynökség által alkalmazott 17 szociális munkást kormányalakulatok lötték agyon Mutturban;
- E. mivel az SLMM az LTTE által bejelentett ultimátumot követően létszámában meggyengült, és számos megfigyelőjét visszahívta Sri Lanka északi és keleti részéről,
- F. emlékeztetve a konfliktus valamennyi érintettjét az emberi jogok és a humanitárius normák betartásának elsőségére nemcsak azért, hogy ezzel azonnal reagáljanak a súlyosbodó helyzetre, hanem azért, mert ez a konfliktus tartós és igazságos megoldásának alapvető építőköve,
- G. mivel a szökőár utáni újjáépítésre nyújtott nemzetközi segélyek megosztását célzó megállapodás megfelelő végrehajtása soha nem történt meg, az újjáépítés lassú volt, és nagy a veszélye annak, hogy a támogatásokat kisajátították;
1. sajnálja, hogy ismét széles körben elharapódzott az erőszak és a béketárgyalások megszakadtak; riasztónak találja a biztonsági helyzet keleten és északon fellángoló fegyveres összecsapások miatti romlását; hangsúlyozza, hogy a politikai megoldás és a tartós béke felé tett elmozdulás alapvető feltétele a már csak névleg létező tűzszüneti megállapodás haladéktalan újraélesztése;
 2. elítéli a Jaffna, Trincomalee és Batticaloa területén és környékén tapasztalható mindennapos támadásokat, melyek felmérhetetlen humanitárius szenvedés előidézői és több száz civil és katona halálát okozták; megjegyzi, hogy az ország keleti részén élő iszlám közösség számára aránytalanul sok szenvedést okoznak a kiújult harcok, melyek egyedül Mutturban 50 000 ember kitelepítését tették szükségessé;
 3. mély sajnálatának ad hangot az Action Against Hunger nevű francia nem kormányzati szervezetnek dolgozó 17 sri lankai alkalmazott Mutturban történt meggyilkolása kapcsán; elismeri a kormány által az esemény teljes körű kivizsgálására tett kezdeményezést és azt, hogy az ausztrál kormány által kiküldött igazságügyi szakértő is részt vesz a vizsgálatban; ismételten kéri az állítólagos atrocitások és az emberi jogok súlyos megsértése valamennyi esetének hatékony és elfogulatlan kivizsgálását a törvény teljes erejével sújtva le azokra, akikről bebizonyosodik, hogy ilyen tevékenységben cinkostársként vettek részt;
 4. elítéli a Mullaitivu ellen irányuló 2006. augusztus 14-i hadműveletet, amely 51 ember, köztük gyermekek és fiatalok halálát okozta;
 5. üdvözli Mahinda Rajapaksa Sri Lanka-i elnök bejelentését, hogy egy prominens személyekből álló nemzetközi független csoportot kíván megfigyelőként meghívni a közelmúltban Sri Lankán történt gyilkosságok, eltűnések és emberrablások kivizsgálására; egy független, hiteles és hatékony munkát végző bizottság meghívását olyan bátor lépésnek tekinti, amely középtávon megszakíthatja a Sri Lankán tomboló erőszak ördögi körét; javasolja, hogy Sri Lanka kormánya kérje ki Louise Arbour, az ENSZ emberi jogi főbiztosa tanácsát a bizottság létrehozására vonatkozóan, a bizottság függetlenségének és eredményességének biztosítása érdekében;
 6. hangsúlyozza, hogy hosszú távon szükség van a felek között egy átfogó emberi jogi megállapodásra, és ennek egy hatékony, független nemzetközi megfigyelő misszió révén történő megkönnyítésére, amely kiegészíti a helyben született megállapodást, amint azt az ENSZ különmegbízottja, Philip Alston javasolja, és amely akadálytalanul hatolhat be mind a kormány, mind az LTTE által ellenőrzött területekre;

2006. szeptember 7., csütörtök

7. hangsúlyozza, hogy a felkelés elfojtásában és a belbiztonsági hadműveletekben részt vevő kormányerőknek a nemzetközi joggal összhangban maximális önmérsékletet kell tanúsítaniuk, hogy minimálisra csökkenjen az ártatlan civilek halálának kockázata, és hogy minden fellépésük során tökéletesen viselkedjenek; javasolja, hogy Sri Lanka kormánya erősítse meg nemzeti rendőri erőit, a jogellenes öldöklések hatékony rendőri kivizsgálásának biztosítására; javasolja, hogy az Alkotmányos Tanács az alkotmányban előírtakkal összhangban haladéktalanul nevezze ki a Nemzeti Rendőrbizottság tagjait, és erősítse meg e testület kiemelt szerepét a rendőrtisztek előléptetése illetve a velük szemben indított fegyelmi eljárások lefolytatása terén; tamil, illetve tamilul beszélő rendőrtisztek toborzását – különösen az északi és keleti területeken végzendő munkára –, valamint a tartalékos rendőri állomány büntügyi nyomozásra való kiképzését célzó programokat javasol;
8. ismételten elítéli azt a megdöbbenő, és háborús büntettnek minősülő visszaélést, hogy gyermekeket toboroznak katonának, és felszólítja valamennyi lázadó csoportot, hogy hagyjanak fel ezzel a gyakorlattal, szereljék le a soraikban katonáskodó gyermekeket és tegyenek elvi nyilatkozatot arról, hogy a jövőben nem soroznak be gyermekeket; sürgeti a Srí Lanka-i kormányt, hogy léptessen életbe jogi eszközöket annak érdekében, hogy ez a gyakorlat megelőzhető és büntethető legyen; üdvözlí, hogy Alan Rock kanadai nagykövetet Radhika Coomaraswamy, a fegyveres konfliktusokban érintett gyermekek ügyében illetékes ENSZ különmegbízott külön tanácsadójává nevezték ki azzal a céllal, hogy a témáról tényfeltárási küldetést végezzen Srí Lankán;
9. elítéli az LTTE vezetőségének évek óta tartó hajthatatlanságát, amely egymást követően számos lehetséges előrelépést elutasított, köztük a közigazgatás decentralizálását tartományi szinten vagy a tartományi tanácsokat; a decentralizálást regionális szinten vagy a regionális tanácsokat; csakúgy mint a nemzeti szintű decentralizálással egybekötött föderáció gondolatát;
10. aggodalmának ad hangot, amiért a Sri Lanka-i kettéosztottság mindkét oldalán állók a konfliktust keresik és ragaszkodnak ahhoz, hogy Sri Lanka egész népének érdekében akadályozzák meg a katasztrófát;
11. felszólít ezért arra, hogy vessenek véget azonnal, átfogó és ellenőrizhető módon az ellenségeskedéseknek, köztük a politikai gyilkosságoknak és az öngyilkos merényleteknek és felszólítja Prabhakarant és Karunát, hogy konstruktív alapon késedelem nélkül folytassák a békétárgyalásokat a Sri Lanka-i kormánnyal;
12. felszólítja a konfliktus valamennyi érintettjét az emberi jogok és a humanitárius normák betartására nemcsak a súlyosbodó helyzetre való azonnali reagálásként, hanem a konfliktus tartós és igazságos megoldásának alapvető építőköveként;
13. felszólítja a konfliktusban érintett összes felet az SLMM biztonságának állandó garantálására; sajnálatát fejezi ki, amiért az LTTE ragaszkodik az EU állampolgárainak az SLMM-ből történő kivonásához; elismeri a távozó dán, finn és svéd megfigyelők felbecsülhetetlen munkáját; támogatja Izlandot és Norvégiát az SLMM számára általuk biztosított megfigyelők számának növelésében és kifejezi reményét, hogy az SLMM el tudja végezni feladatait anélkül, hogy tartania kellene az ellenséges cselekményektől; felszólítja a Tanácsot, hogy minden olyan intézkedéshez nyújtson pénzügyi és technikai segítséget, amely pótolja a veszteséget és helyreállítja az SLMM felszereltségét, hogy feladatait teljesíteni tudja;
14. felszólítja a kormányt és az LTTE-t, hogy a humanitárius segélyszervezetek dolgozói, az ENSZ szervezetek és a fegyverszünetet megfigyelők számára tegye lehetővé az ország valamennyi részébe való akadálytalan eljutást és garantálja biztonságukat;
15. felszólítja Sri Lanka kormányát, hogy egyértelműen fogalmazza meg, milyen követelmények teljesítése a feltétele annak, hogy nem kormányzati szervek, valamint nemzetközi nem kormányzati szervek működjenek északon és keleten, továbbá hogy gyorsítsa fel az NGO-k nemzetközi alkalmazottai munkavállalási engedélyének kiadását biztosítva az eljárás hatékonyságát és átláthatóságát;
16. miközben az LTTE továbbra is be van tiltva, felhívja az EU tagállamait és a szélesebb nemzetközi közösséget, hogy tegyenek kemény és határozott lépéseket az LTTE ügynökei utáni aktív nyomozás terén; úgy ítéli meg, hogy ennek keretében utazási tilalmat kell elrendelni, és gondoskodni kell annak megfelelő betartásáról a toborzók és futárok mozgásának megakadályozása céljából, továbbá le kell tartóztatni és haza kell toloncolni a terroristákat támogató tevékenységben részt vevő személyeket, el kell kobozni az LTTE-vel összefüggésbe hozható eszközöket, beleértve például kereskedelmi flottáját, be kell fagyasztani a gyanús bankszámlákat és be kell zárni az LTTE-vel összefüggésbe hozható társaságokat vagy vállalkozásokat; megfontolásra javasolja a betiltás feloldását hatásos tűzszünet, a terrorizmus megszüntése és a komoly tárgyalások konstruktív alapon történő újrakezdése esetén;

2006. szeptember 7., csütörtök

17. tudomásul veszi az Egyesült Királyságbeli Tamil Rehabilitációs Szervezet bezárását és az Egyesült Államokban, valamint Ausztráliában jelenleg zajló vizsgálatot a Tamil Rehabilitációs Szervezet és a Tamil Koordináló Világbizottság irodái ügyében;
18. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU-tagállamok kormányai hozzanak hatékonyabb intézkedéseket az országukban élő tamilok átnevelésének és megfélemlítésének, illetve az LTTE tevékenységének finanszírozását célzó pénzek kizsarolásának megakadályozása céljából;
19. ismételten felszólít arra, hogy a jó szándék jeleként mindkét fél azonnal hagyjon fel a gyalogsági aknák alkalmazásával és vegyen részt az aknamentesítésben, és ebből a célból felszólítja egyrészt a Srí Lanka-i kormányt, mutasson példát az Ottawai Egyezmény aláírásával, amely betiltja a gyalogsági aknák alkalmazását, másrészt az LTTE-t, hogy írja alá a „Cselekvési Kötelezettségvállalás” elnevezésű genfi felhívást;
20. tudomásul veszi a két tamil politikai párt, a Ceyloni Munkások Kongresszusa és a Felső Vidéki Népi Front döntését, amelynek értelmében csatlakoznak a kormányzó koalícióhoz;
21. felhívja Sri Lanka kormányát, az Egyesült Nemzeti Pártot és más pártokat, hogy közös megegyezéssel lépjenek szoros együttműködésre a terrorizmus felszámolását célzó hathatós intézkedések meghozatala érdekében, orvosolják a tamilok jogos panaszait, és tegyenek merész megbékélési gesztust a Srí Lankán élő tamil népesség felé; úgy ítéli meg, Sri Lanka mint Ázsia egyik legrégebb óta fennálló demokráciája alkotmányának mihamarabbi felülvizsgálata jelentős lépés volna e fellépés megfelelő kereteinek kialakítása felé, és az átdolgozás során úgy kell meghatározni az államot mint világi, demokratikus köztársaságot, amelyben minden vallást tiszteletben tartanak;
22. üdvözli Rajapaksa elnök egyértelmű kötelezettségvállalását, hogy a tamil népek számára „maximális önrendelkezést” biztosít és felszólít ennek támogatására; ennek megfelelően szorgalmazza az Összes Pártot Képviselő Bizottság munkájának elvégzését annak érdekében, hogy inkább hetek, mint hónapok alatt reális és elfogadható javaslatok szülessenek, amelyek a megegyezéssel megoldáson belül elnyerik a tamil közösségek tetszését; megismétli a társelnökök 2006. május 30-i kijelentését, amely felszólítja a Srí Lanka-i kormányt, hogy „mutassa meg, hogy készen áll a drámai politikai változtatások végrehajtására annak érdekében, hogy a kormányzás új rendszerét vezesse be, amely több jogot biztosít Sri Lanka lakóinak”; felszólítja Sri Lanka kormányát és a társelnököket, hogy újítsák meg a tokiói nyilatkozatot és az LTTE-t, hogy tartsa tiszteletben azt;
23. aggodalmának ad hangot az újjáépítés és a nemzetközi segélyek szállítása kapcsán kiújult konfliktus hatása miatt, megjegyzi, hogy bár az EU majdnem 125 millió eurót adott Sri Lankának a szökőárt követő humanitárius és újjáépítési segélyként, a „szökőárt követő műveletek irányító struktúrája” kapcsán elhúzódozó politikai viszály továbbra is késlelteti egy újabb 50 millió euró segély elindítását, ami hátráltatja az életbevágóan fontos újjáépítési munkálatokat Sri Lanka északi és keleti részén; tudomásul veszi az Ázsiai Fejlesztési Bank döntését, amely szerint újraütemezik a támogatások egy részét, valamint az infrastruktúrákkal kapcsolatos projektek előrehaladásának nehézségeit;
24. támogatja az ENSZ humanitárius ügyekkel foglalkozó koordinációs hivatalának jelenlegi cselekvési tervét, amelynek célja a kitelepített lakosság segítése;
25. felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a tagállamok kormányait, kettőzzék meg erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy segítsenek a Srí Lanka-i tartós és igazságos béke megteremtésében és a biztonság és jólét visszaállításában;
26. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Egyesült Nemzetek főtitkárnak, Norvégia kormányának és a tokiói adományozó konferencia többi társelnökének, Sri Lanka elnökének és kormányának és a konfliktusban érintett feleknek.